

ONBEKENDE. „DE HEELMEESTER” (MUSEUM BOYMANS).

reproducties niet alle aanspraak kunnen maken op duidelijkheid. Pl. III de vroolijke drinker van Hals schijnt niet tintelend van licht en kleur en verliest daardoor het Halsachtige; ook pl. IV, Ostade, pl. VII, Metsu, pl. VIII, Terborch zijn niet goed gelukt; daarentegen wel de reproductie van het portret van Rembrandts moeder door Dou, evenzoo pl. IX en pl. XX; bij het melkmeisje van Vermeer is de figuur uitstekend, maar men ziet niets van de tegels, die den muur van

tuur tegenover de vlaamsche. Het waren echter niet de „sterke en oprechte werken”, evenmin als de „mooie werken” (p. 52) die de nieuwe noord-nederlandsche kunst in het leven riepen, maar die welke nieuwe oplossingen aan het licht brachten.

Jammer is het dat den lezers eerst een tegenzin wordt ingeboezemd tegen italiaansche en vlaamsche invloeden, tegen de barok en vooral tegen Rubens, wat later evenwel weer wordt goedgepraat *). Beter ware het

onder zoo mooi afsluiten.

Het filosoferen buiten het thema om, het zich zelf tegenspreken en het alleen aanduiden van begrippen, waarvan de beteekenis nader uitgelegd had moeten worden, zijn de zwakke punten in dit werk. Daar, waar de schrijver alleen betoogendis, waar hij laat zien, inplaats van voelen, daar opent hij zeker voor menigeen nieuwe perspectieven. Hoe goed is het te wijzen op de tegenstelling van germaansche en italiaansche elementen. Om aan te toonen, dat de noord-nederlandsche kunst een andere was dan de vlaamsche stelt de schrijver de hollandsche cul-